

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2014. június 5. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az adócsalás büntette és más bűncselekmény miatt **I.r. vádlott** és társai ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2013. április 12. napján kihirdetett 4.B.396/2010/74. számú ítéletét III.r. és **IV.r. vádlott** vonatkozásában **megváltoztatja.**

III.r. vádlott cselekményei a 2012. évi C. törvény értelmében

1 rb költségvetési csalás büntettének (Btk. 396.§ (1) bekezdés és (4) bekezdés a/ pont) és 1 rb hamis magánokirat felhasználása vétségének (Btk. 345.§) minősülnek.

Ezért **III.r. vádlottal** szemben az elsőfokú bíróság által halmazati büntetésül kiszabott 3 (három) év börtönben végrehajtandó szabadságvesztést és mellékbüntetésül a 3 (három) év közügyektől eltiltást tekinti kiszabottnak.

A III.r. vádlott feltételes szabadságra legkorábban büntetése kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható.

IV.r. vádlottal szemben 160.000 (százhatvanezer) Ft vagyonekobzást rendel el.

III.r. és IV.r. vádlottakat egyetemlegesen további 3.785 (háromezer-hétszáznyolcvanöt) Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét III.r. és IV.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során 15.240 (tizenötezer-kettőszáznegyven) Ft bűnügyi költség merült fel, amelyet **IV.r. vádlott** visel.

I n d o k o l á s :

A Tatabányai Törvényszék 2013. április 12. napján kelt 4.B.396/2010/74. számú ítéletében bűnösnek mondta ki

I.r. vádlottat 1 rb adócsalás büntetében, mint bűnsegéd (Btk. 310.§ (1), (3) bekezdés), 1 rb magánokirat-hamisítás vétségében, mint bűnsegéd (Btk. 276.§);

III.r. vádlottat 1 rb adócsalás büntetében (Btk. 310.§ (1), (4) bekezdés), 1 rb magánokirat-hamisítás vétségében (Btk. 276.§);

IV.r. vádlottat 1 rb adócsalás büntetében, mint bűnsegéd (Btk.310.§ (1), (3) bekezdés), 1 rb magánokirat-hamisítás vétségében, mint bűnsegéd (Btk. 276.§).

Ezért - halmazati büntetésül -

I.r. vádlottat 1 év, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre,

III.r. vádlottat 3 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra,

IV.r. vádlottat 1 év, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre ítélte.

A IV.r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe, annak végrehajtása esetén beszámítani rendelte.

Határozott a bűnjelekről, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

A törvényszék II.r. vádlottat az ellene 1 rb a Btk. 310.§ (1), (4) bekezdés szerint minősülő adócsalás büntette és 1 rb a Btk. 276.§-ba ütköző és aszerint minősülő magánokirat-hamisítás vétsége miatt emelt vád alól felmentette.

Az elsőfokon eljáró ügyész II.r. vádlott terhére bűnösségének megállapítása és büntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést.

Az I.r. vádlott és védője, valamint a II.r. vádlott és védője tudomásul vették a döntést.

Az ítélet ellen a III.r. vádlott és védője, valamint IV.r. vádlott védője felmentésért jelentett be fellebbezést.

A Tatabányai Törvényszék ítélete **I.r. vádlott** vonatkozásában 2013. április 15. napján az ítélet kihirdetését követően, **II.r. vádlott** vonatkozásában 2013. október 7. napján jogerőre emelkedett, miután a fellebbviteli főügyészség az ügyészi fellebbezést a másodfokú eljárásban visszavonta.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.162/2013/1-3/I. számú átiratában a bejelentett vádlotti és védői fellebbezéseket alaptalannak találta.

Rámutatott arra, hogy a perrendi szabályok betartásával járt el az elsőfokú bíróság, csupán a kiemelt jelentőségű ügyekre a Be. 554/N.§-ában előírt kérdezési sorrendet nem juttatta érvényre.

Álláspontja szerint a tényállás megalapozott, amely annyiban helyesbítendő, illetve egészítendő ki, hogy

- IV.r. vádlott elvált, 2 kiskorú gyermek eltartásáról köteles gondoskodni, havi nettó jövedelme 54.000 Ft;
- a **G. Kft.** nevében kiállított valótlan tartalmú számlák közül az **1., 2., 3.** számú számlák az **É. Bt.** által vásárolt számlatömbből származnak;

- III.r. vádlott adójogszabály szegései az elkövetéskor hatályos általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXXIV. törvény hivatkozott rendelkezésein alapulnak.

Az ekként kiegészített és helyesbített tényállásból a védelmi fellebbezésekkel érintett vádlottak bűnösségére vont következtetés - melynek során a törvényszék indokolási kötelezettségének is teljes mértékben eleget tett - okszerű. A cselekmények minősítésével és a jogi indokolással egyetértett.

Az időbeli hatály vonatkozásában kifejtette, hogy az elkövetéskori Btk. - 1978. évi IV. törvény - alkalmazhatóságán az elbíráláskor hatályos Btk. - 2012. évi C. törvény - szabályozása sem változtat.

Véleménye szerint a büntetéskiszabási körülmények pontosításra szorulnak, azonban a kiszabott fő- és mellékbüntetés nemében és mértékében szükséges a büntetés céljainak eléréséhez.

Rámutatott arra, hogy IV.r. vádlott vonatkozásában az irányadó tényállásra tekintettel, a Btk. 77/B.§ (1) bekezdés a./ és d./ pontja alapján a vagyonekbevitel feltételei 160.000 forintra nézve megállapítható.

Az elsőfokú ítélet járulékos rendelkezései közül a bűnügyi költség pontosításának szükségességére mutatott rá.

Összességében indítványozta, hogy az ítélet tábla a törvényszék ítéletét változtassa meg, és III.r. vádlottal szemben alkalmazott joghátrányt fő- és mellékbüntetésként tekintse kiszabottnak, IV.r. vádlottat 160.000 Ft vagyonekbevitelre is ítélje, a III.r. és IV.r. vádlottat egyetemlegesen további 3.785 Ft bűnügyi költség megfizetésére is kötelezze, egyebekben az elsőfokú bíróság döntését hagyja helyben.

A másodfokú nyilvános ülésen **III.r. vádlott** védője perbeszédében kifejtette, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság döntése megalapozatlan.

Előadta, hogy a vádbeli időszakban hatályos, a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény III. fejezete a gazdasági társaság vezetése, a vezető tisztségviselőkre vonatkozó közös szabályok, valamint a Ptk. kommentárnak a „Bírói gyakorlat a korlátozott felelősségű társasághoz” megnevezésű része rögzíti, hogy a kft. ügyvitelét az ügyvezető igazgató, mint vezető tisztségviselő láthatja el.

Az ügyvezető kizárólag az ügyek meghatározott csoportjára nézve jogosíthatna volna fel képviseleti joggal a kft. munkavállalóját, de a képviselők cégjegyzési joga csak együttes lehet, arra nincs lehetőség, hogy a cégjegyzési jogot kizárólag az ügyvezető helyettese gyakorolja.

Ehhez képest rámutatott, hogy a III.r. vádlott nem állt munkaviszonyban a kft-vel, így a Ptk. 222.§ alapján elkészített meghatalmazás is törvénysértő, az összes ügyvezetői tevékenységre feljogosító volta miatt is.

Kifejtette, hogy **II.r. vádlott** jogszerűen nem adhatott minden ügyvezetői tevékenységet felölelő meghatalmazást a védencének, és adóbevallást sem írhatott volna alá a III.r. vádlott. Álláspontja szerint a II.r. vádlott felmentésére megalapozatlanul és törvénysértően került sor, mivel **II.r. vádlott** szerepének tisztázása nem kellő módon történt az eljárás során.

Kifejtette továbbá, hogy egyrészt az adóhatóságnak az eljárásában fel kellett volna tűnnie, hogy ilyen terjedelmű meghatalmazás nem adható, másrészt utalt a könyvelő felelősségére is, aki nem mondta a III.r. vádlottnak, hogy a meghatalmazás nem megfelelő.

Kifogásolta, hogy elmaradt az É. Bt. vonatkozásában lefolytatott felszámolási eljárás kimerítő vizsgálata, arra vonatkozóan is, hogy elkerülhető lett volna-e a cég megszüntetése. A bíróság a felszámolót nem hallgatta ki, és arra sem derült fény, hogy valójában mi történt a cég pecsétjével, illetve a számlatömbjével.

Rámutatott az APEH felelősségére, mivel a céggel kapcsolatos információkhoz hozzáférhetett volna a hatóság a számítógépes, internetes rendszeren keresztül, illetve hivatalos kapcsolattartás keretében erre a lehetőség adott volt.

Álláspontja szerint nem lehet tettese védenice az adócsalás büntetnének, továbbá helytelen következtetéseket vont le a bíróság a meglévő tényekből, utalva az ítélet 21. oldal 4. bekezdésében foglaltakra.

Rámutatott arra, hogy az adott ügyben ismeretlen személy vagy személyek állították ki a számlákat.

Nem került sor annak a tisztázására sem, hogy a számlák valótlan tartalmúak-e, vagy ténylegesen működtették a cégeket a vádlott-társak, akik megvásárolták ezeket a gazdasági társaságokat.

Kifejtette, hogy lehetőség lett volna önrevízióra, azonban a vonatkozó felhívás, kezdeményezés elmaradt.

A védő egyoldalúnak ítélte meg mind a nyomozati eljárást, mind pedig a bírósági eljárást a tekintetben, hogy nem vizsgálták kellő módon védenice vallomásának valóság tartalmát.

Mindezekre tekintettel elsődlegesen - felderítetlenség miatt - az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására való utasítását indítványozta.

Másodlagosan, amennyiben az ítélet tábla az általa előadottakat nem osztja, és a felülbírálat eredményeként úgy találja, hogy megalapozott a tényállás, és védenicének bűnössége megállapítható, akkor bűnsegédi bűnrészesként marasztalja el, egyben a büntetést enyhítse, melynek végrehajtását akár hosszabb tartamú próbaidőre függessze fel.

IV.r. vádlott védője felmentésre irányuló fellebbezését változatlan formában fenntartotta.

Perbeszédében részletesen foglalkozott azzal, hogy semmilyen bizonyíték nem áll rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy védenice a számlatömböket megvásárolta, és a pecséttel együtt átadta volna III.r. vádlottnak. Ez a megállapítás a tényállásban véleménye szerint iratellenes. Kifejtette, hogy nem bizonyított, hogy védenice szándékosan segítséget nyújtott volna bármilyen módon az adócsalás elkövetéséhez, erre nézve nyomozás nem folyt, egyetlen adat sem utal arra, ami igazolná.

Mindezek alapján a III.r. vádlott felmentését indítványozta.

A fellebbeviteli főügyészség változatlan formában fenntartotta az átiratában foglaltakat.

Rámutatott arra, hogy abszolút eljárási szabálysértés nem történt, a kiemelt jelentőségű ügyekre előírt kérdezési sorrend viszont nem érvényesült.

Az ítéleti tényállás csupán kisebb helyesbítésre szorul az írásban kifejtettek szerint.

A bizonyítékok a szükséges körben rendelkezésre álltak, amelyek alapján az indokolási kötelezettségének is eleget téve okszerűen következtetett a törvényszék a vádlottak bűnösségére, a cselekmények minősítése szintén helytálló. A védelmi fellebbezések véleménye szerint eredményre nem vezethetnek.

Az időbeli hatály vonatkozásában kifejtette, hogy álláspontja szerint nem kell áttérni a 2012. évi C. törvény rendelkezéseinek alkalmazására, mivel az elkövetéskor hatályos jogszabály kedvezőbb a terheltekre nézve.

Az ítélet egyéb rendelkezései vonatkozásában fenntartotta a korábbi indítványában írtakat.

III.r. vádlott az utolsó szó jogán előadta, hogy bűncselekményt nem követett el, továbbá nyilatkozott személyi körülményeiben bekövetkezett változásokról, miszerint négy gyermeke van, élettársával egy kiskorú gyermeket nevelnek közösen.

Az ítélet tábla a fellebbezésekre tekintettel az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülvizsgálta a Be. 348.§ (1) bekezdés, 349.§ (1) bekezdése szerint - az ítélet I.r. és II.r. vádlottakra nézve jogerőre emelkedett -, és a védelmi fellebbezéseket nem találta alaposnak.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartásával folytatta le az eljárást. Az ítélet hatályon kívül helyezésére okot adó szabálysértés nem történt. A kiemelt ügyekre vonatkozó kérdezési sorrend valóban sérült, ez azonban nem akadályozza az érdemi felülbírálatnak.

A törvényszék ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, valamennyi rendelkezésre álló bizonyítékot feltárta, ezeket egyenként és összességében is értékelte, összevetette. Indokolási kötelezettségének szintén eleget tett.

Kihallgatta a vádlottakat, továbbá értékelte a **III.r. vádlott** írásbeli vallomását, I.r., II.r. és IV.r. vádlottak nyomozati szakban először tanúként, majd gyanúsítottként tett nyilatkozatait, a **C.T.** könyvelőjének, **1. tanú**, az adóhatósági eljárást lefolytató **2. tanú** és **3. tanú** tanúk vallomásait.

Értékelte a **G. Kft.**, **É. Bt.** és a **G. Kft.** cégiratait, a vonatkozó számlamásolatokat, az APEH iratanyagát, az Egészségbiztosítási Pénztár, a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság, valamint a nyomtatvány-forgalmazók által a megkeresésekre adott válaszokat, a házkutatásról, lefoglalásról szóló jegyzőkönyveket, az írásszakértői véleményeket, illetve az egyéb adatokat.

Az elsőfokú bíróság értékelte **III.r. vádlott** írásbeli vallomását, és megindokolta, hogy miért nem fogadható el az előadása a tekintetben, hogy a tényállásban szereplő cégeknek a vádlott-társai általi megvásárlásában csak annyiban működött közre, hogy egy általa megnevezni nem kívánt személy kérésére ajánlotta fel nekik ezt a lehetőséget, majd ezután nem volt rálátása a működésükre, néhány esetben elképzelhető, hogy számlákat juttatott el a könyvelőhöz, arról azonban nem tudott, hogy a számlák valótlán tartalmúak.

A bíróság ezzel szemben megvizsgálta a **C.T. Építőipari, Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.** cégiratait, mely alapján megállapítható volt, hogy a társaság székhelyeként 2006. június 2. napjától kezdődően, amikor **II.r. vádlott** a cég önálló ügyvezetője lett, a **III.r. vádlott** akkori t.-i tartózkodási helye szerinti lakás került bejegyzésre.

II.r. vádlott következetes és egyértelmű vallomásából megállapítható volt a **III.r. vádlott** állításaival szemben, hogy **III.r. vádlott** rábeszélésére vette meg a **C.T. Kft.**-t. A cég megvásárlását a **III.r. vádlott** intézte, neki csak a papírokat kellett aláírni. A cégben semmilyen tevékenységet nem végzett, nem volt rálátása a működésére, külföldön a kézilabdából élt, csak a nevét adta a céghez. Mindent a **III.r. vádlott** intézett, erről megbízási szerződést is kötöttek, illetve meghatalmazást adott a **III.r. vádlottnak** a kft. ügyeinek intézésére, amely értelmében **III.r. vádlott** a társaság nevében akadályoztatása esetén kötelezettséget vállalhatott, illetve jogszerző nyilatkozatot tehetett, és kiterjedt a meghatalmazás a társaság nevében kötött szerződések aláírására, számlakibocsátások megtételére.

A székhelyként bejegyzésre került lakáshoz nem volt kulcsa, számlákat nem látott, adóbevallást nem készített.

II.r. vádlott fenti előadását az adóhatósági eljárást lefolytató **2. tanú** és **3. tanú** tanúk vallomása is alátámasztotta, akik megerősítették, hogy az adóhatósági eljárásban a **C.T. Kft.** képviselőjében csak a meghatalmazással eljáró **III.r. vádlottat** és a cég könyvelőjét tudták meghallgatni.

A bíróság az adóhatósági eljárásban keletkezett iratokat is az eljárás részévé tette, azokat összevetette az egyéb bizonyítékokkal és helyesen állapította meg, hogy az adóhatósági eljárás adatai is a **G. Kft** és az **É. Bt** nevében kiállított és a **C.T.** által befogadott, a tényállásban szereplő számlák valótlan tartamát támasztják alá.

Értékelte továbbá a törvényszék **1. tanú** vallomását, aki a **III.r. vádlott** megbízására a **C.T. Kft.** könyvelését végezte, illetve a **G. Kft.** részére is könyvelt egy időben. Elmondta a tanú a **C.T. Kft** könyvelését illetően - megerősítve a **II.r. vádlott** által előadottakat -, hogy **III.r. vádlott** bízta meg a könyveléssel, tőle vette át a könyvelési anyagot, a számlákat **III.r. vádlott**, vagy felesége, illetve egy alkalmazott juttatta el hozzá. A hivatalos iratokat mindig a **III.r. vádlott** írta alá meghatalmazás alapján.

Az **É. Bt.** és a **G. Kft.** megvásárlásával, működésével kapcsolatosan a bíróság ugyancsak részletesen elemezte **I.r.** és **IV.r. vádlottak** vallomásait, akik nyilatkoztak arra vonatkozóan - egymás vallomását is alátámasztva -, hogy mindketten a **III.r. vádlott** kérésére, rábeszélésére vették nevükre a cégeket, amelyért pénzt is kaptak. Az **I.r. vádlott** 40.000 forintot, a **IV.r. vádlott** 40.000, illetve 120.000 forintot, miután a **G. Kft.** előtt az **É. Bt.** ügyvezetését is elvállalta. Egybehangzóan mondta el az **I.r.** és a **IV.r. vádlott** azt is, hogy a cégek tevékenységéről, működéséről nem volt tudomásuk, illetve nyilatkozatuk szerint a két cég számlatömbjei a **III.r. vádlott** birtokában voltak.

Vizsgálta az elsőfokú bíróság, hogy az **É. Bt.** és a **G. Kft.** által kibocsátott számlákon feltüntetett munkákat elvégezték-e, azok valósak-e. Erről az **I.r.** és a **IV.r. vádlott** úgy nyilatkoztak, hogy egyáltalán nem tudtak róla, mivel egyikük sem végzett semmiféle tevékenységet a cégekben, a számlákon feltüntetett munkákat sem végezték el, pénzzel, személyi és tárgyi eszközökkel ehhez nem rendelkeztek.

Ezt alátámasztotta az illetékes Egészségbiztosítási Pénztár és a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság nyilvántartása is, amely szerint a két cégnek nem volt módja, reális lehetősége a munkák elvégzésére, hiszen az ahhoz szükséges munkavállalókkal nem rendelkeztek. A bíróság a rendelkezésre álló okiratok alapján azt is helytállóan állapította meg, hogy a számlák kibocsátásának időpontjában az **É. Bt.** részben már felszámolás alatt állt.

Helyesen mutatott rá a törvényszék arra is, hogy az **É. Bt.** nevében kiállított 81 db számlából 11 db számla a felszámolás alatti időszakra esett, a többi 70 db számla azt követő dátummal került kiállításra, amikor a Bt-t már törölték a nyilvántartásból. Ezen kívül az ellenőrzést lefolytató adóhatóság azt is megállapította, hogy a 11 db számla visszádatumozása mellett a számlákon szereplő szolgáltatások sem voltak beazonosíthatóak, hiteles bizonylatként nem fogadhatóak el, és azokra adólevonási jogot sem lehetett gyakorolni.

A fenti bizonyítékok alkalmasak a helyes következtetések levonására, ezért nincs jelentősége annak jelen büntető eljárásban, hogy milyen okból került sor az **É. Bt.** megszüntetésére.

IV.r. vádlott vonatkozásában a védő arra hivatkozott, hogy nem támasztja alá bizonyíték, hogy a számlatömbhöz bármilyen köze lenne a IV.r. vádlottnak.

Az elsőfokú bíróság a tárgyalás anyagává tette a nyomtatvány boltoknak a megkeresésekre adott válaszait, amelyekből megállapítható, hogy a szigorú számadású nyomtatványok nyilvántartása alapján mikor és hol vásárolta a számlatömböket a IV.r. vádlott. A vásárlás tényét igazoló számlákon egyértelműen a IV.r. vádlott aláírása szerepel.

Az elsőfokú bíróság rámutatott arra, hogy a **G. Kft.** nevében kiállított 130 db számla közül 3 db számlát az **É. Bt.** által vásárolt számlatömbből állított ki az írásszakértői vélemény alapján ismeretlen személy. Ez alapján helyesen következtetett arra a bíróság, hogy az I.r. és a IV.r. vádlott ügyvezetése alatt álló két cég számlatömbjeinek III.r. vádlottnál kellett lenniük egyidőben. I.r. terhelt elmondta, hogy az **É. Bt.** számlatömbjét és bélyegzőjét III.r.-éknek átadta, amellyel azonosan kellett cselekednie IV.r. vádlottnak is.

A tényállás alapjául szolgáló bizonyítékokat az ítélet tábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság teljes körben feltárta, és megalapozott tényállást állapított meg a fellebbezéssel érintett III.r. és IV.r. vádlottat érintően.

A fellebbviteli főügyészségnek a tényállás helyesbítésére vonatkozó indítványával túlnyomó részt egyetértett az ítélet tábla.

A tényállás személyi részét **III.r. vádlott** elmondása alapján azzal egészíti ki, hogy négy gyermeke van, élettársával közösen egy gyermeket nevelnek, míg **IV.r. vádlott** elvált családi állapotú, 2 kiskorú gyermek eltartásáról köteles gondoskodni, havi nettó jövedelme 54.000 Ft.

A történeti részt pontosítja a másodfokú bíróság akként, hogy a **G. Kft.** nevében kiállított valótlán tartalmú számlák közül az **1., 2., 3.** számú számlák az **É. Bt.** által vásárolt számlatömbből származnak.

Összességében megállapította az ítéletábra, hogy az elsőfokú bíróság logikus és teljes körű mérlegeléssel megalapozott tényállást állapított meg. A megalapozott tényállás a fent írt korrekciókat követően mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól, így a Be. 351.§ (1) bekezdése alapján az ítéletábra is ezt tekintette irányadónak, a felülbírálat alapját képezte.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megalapozottan következtetett **III.r. vádlott** és **IV.r. vádlott** bűnösségére, és a bűncselekményeket helyesen minősítette az elkövetéskor hatályos Btk. - 1978.évi IV. törvény - alapján. Helytálló a jogi indokolás is.

Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy **III.r. vádlott**, a II.r. vádlottól kapott meghatalmazás felhasználásával, a II.r. terhelt tudta nélkül az **É. Bt.** és a **G. Kft.** nevében kiállított valótlan tartalmú számlák felhasználásával a **C.T. Kft.** 2007. évre vonatkozó ÁFA fizetési kötelezettségét jogosulatlanul csökkentette és ezzel az adócsalás bűntettét közvetett tettesként elkövette.

A védő fellebbezésében többek között arra hivatkozott, hogy védence legfeljebb bűnsegédként követhette el a bűncselekményt, tettesként, még közvetett tettesként sem, mivel nem volt a **C.T. Kft** ügyvezetője és részére teljes körű meghatalmazás adását a jogszabályok kizárták.

Az ítéletábra egyetértett a védői érveléssel abban, hogy a vonatkozó háttérjogszabályokra is figyelemmel az adócsalás közvetlen tettese **III.r. vádlott** nem lehetett, hiszen azt ebben a minőségben csak a kft ügyvezetője követhette volna el.

Az elsőfokú bíróság által megállapított - és az ítéletábra által megalapozottnak ítélt - tényállás szerint azonban a társaság tényleges képviselőjét, a könyvelővel való kapcsolattartást, az adóbevallási kötelezettség teljesítését ténylegesen **III.r. vádlott** látta el. **II.r. vádlott** a társaság tevékenységében semmilyen módon nem vett részt, arról érdemi információval nem rendelkezett, sem az adóbevallás tényéről, sem az abban foglaltakról **III.r. vádlott** őt nem tájékoztatta. A törvényszék többek között erre a tévedésre is alapozta **II.r. vádlott** felmentését.

Helyesen mutatott rá a törvényszék arra, hogy az ítélezési gyakorlat következetes atekeintetben (pld. BH 213/200., BH 2010/319.), hogy közvetett tettesesség állapítható meg az adócsalás bűntette vonatkozásában, ha tévedésben lévő személy felhasználásával követik el a bűncselekményt.

Jelen ügyben **III.r. vádlott** a **C.T. Kft.** tévedésben lévő ügyvezetőjét, **II.r. vádlottat**, a tőle kapott meghatalmazás kereteit túllépve, használta fel a bűncselekmény elkövetéséhez, ekként közvetett tettesként terheli felelősség.

IV.r. vádlott eshetőlegesen szándékkal, bűnsegédként követte el a terhére megállapított

adócsalás büntettét és magánokirat-hamisítás vétségét, hiszen számíthatott arra, hogy az ő segítségével, azáltal, hogy a III.r. vádlott rábeszélésére elvállalta az É. Bt. ügyvezetőségét, majd a társaság számlatömbjének és bélyegzőjét átadta neki, esetleg bűncselekményt követnek el, ebbe azonban belenyugodott.

Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság a vonatkozó jogszabályok felhívásával és elemzésével, hogy az elektronikus úton benyújtott adóbevallás is magánokiratnak minősül.

Az ítélet tábla a Btk. 2.§-ában írtakra figyelemmel megvizsgálta, hogy az elkövetéskor, vagy a másodfokú elbíráláskor hatályos törvény szerint bírálandóak-e el a vádlottak cselekményei.

Az ítélet tábla **IV.r. vádlott** vonatkozásában az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvényt alkalmazta. A III.r. vádlott terhére ügyési fellebbezés nincs, az elsőfokú bíróság végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetést alkalmazott vele szemben. Az ítélet tábla álláspontja szerint jelenleg nem indokolt az áttérés a 2012. évi C. törvényre.

III.r. vádlott vonatkozásában viszont az állapítható meg, hogy a halmazati szabályokra tekintettel a büntetési tételkeret azonos - a terhelt által elkövetett cselekmények vonatkozásában az üzletszerűségre kétséget kizáróan következtetés nem vonható -, a 2012.évi C. törvény szerint a középértékes büntetéskiszabás már irányadó, ugyanakkor rá nézve sincs súlyosításra irányuló fellebbezés, viszont a feltételes szabadságra bocsátás szabályozása az elbíráláskor kedvezőbb a III.r. vádlottra nézve, ezért az ítélet tábla - figyelemmel a Kúria 4/2013. (X.14.) BK véleményében megfogalmazott iránymutatásra - a jelenleg, az elbíráláskor hatályos Btk. rendelkezéseit alkalmazta vele szemben.

Erre tekintettel **III.r. vádlott** cselekményei a 2012. évi C. törvény szerinti jogszabályi helyének megjelölése 1 rb költségvetési csalás büntette (Btk. 396.§ (1), (4) bekezdés a./ pont) és 1 rb hamis magánokirat felhasználása vétsége (Btk. 345.§).

A büntetéskiszabási tényezőket az elsőfokú bíróság túlnyomórészt feltárta. Enyhítő körülmény, hogy III.r. vádlott négy, IV.r. vádlott két kiskorú gyermek eltartására köteles, továbbá jelentős az időmúlás, mivel hosszú idő telt el a bűncselekmények elkövetése és az elbírálás között.

IV.r. vádlott bűnsegédi bűnrészessége szintén enyhítőleg hat.

A III.r. vádlott tekintetében viszont súlyosító körülmény - osztva a fellebbviteli főügyési álláspontot - a bűncselekmények elkövetésében betöltött vezető szerepe.

Az ítélet tábla álláspontja szerint mindezekkel együtt a súlyosító és enyhítő körülményeket helyesen értékelte a törvényszék, és az alkalmazott joghátrányok szükségesek és elégségesek a fellebbezéssel érintett vádlottakkal szemben, megfelelnek a büntetési céloknak és a belső arányosság követelményének.

A fenti bűnösségi körülmények mellett a cselekmények tárgyi súlyát is mérlegelve a szankciók arányosak, a másodfokú bíróság az enyhítésre nem látott lehetőséget.

III.r. vádlott esetében a Btk. 37.§ (2) bekezdés a./ pontja szerint a szabadságvesztés

büntetést börtön fokozatban kell végrehajtani.

A közügyektől eltiltás mellékbüntetés a Btk. 61.§ (1) bekezdésén és a 62.§ (1) bekezdésén alapul.

A bíróság határozott ideig tartó szabadságvesztés büntetést alkalmazott, ezért kötelezően rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátásról, és a Btk. 38.§ (1) bekezdése szerint az ítéletben megállapította a feltételes szabadság legkorábbi időpontját, mely a 38.§ (2) bekezdésének a./ pontja alapján a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő nap.

IV.r. vádlott a bűncselekmény elkövetéséért összesen 160.000 forintot kapott. A fellebbviteli főügyészség indítványa alapos tehát, ezen összegré a Btk. 77/ B.§ (1) bekezdés a./ és d./ pontja alapján vagyonekobzást kell elrendelni.

Ugyancsak helyesen mutatott rá az ügyészség, hogy a bűnügyi költség számításánál egy tételt figyelmen kívül hagyott az elsőfokú bíróság, amelynek viselésére a III.r. és IV.r. vádlottak egyetemlegesen kötelesek a Be. 338.§ (1), (3) bekezdése szerint.

Az ítélet egyéb járulékos rendelkezései törvényesek.

Fentiekre figyelemmel a Győri Ítéltábla a Tatabányai Törvényszék ítéletét III.r. és **IV.r. vádlott** vonatkozásában a Be. 372.§ (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a kirendelt védő díjával kapcsolatosan felmerülő és a IV.r. vádlottat terhelő bűnügyi költség viseléséről szóló ítéleti rendelkezés a Be. 381.§-án nyugszik.

Győr, 2014. június 5. napján

Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

.Csák Csilla sk.
a tanács tagja, előadó

.Vajda Edit sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és ezáltal a Tatabányai Törvényszék 2013. április 12. napján kelt 4.B.396/2010/74. számú ítéletének meg nem változtatott része III.r. és **IV.r. vádlott** vonatkozásában 2014. június 5. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtható.

. Zólyomi Csilla sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: